

## U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Milana Podhrázkého a soudců Petra Mikeše a Jitky Zavřelové v právní věci žalobce: **A. D.**, zastoupený Mgr. Kateřinou Lukáčovou, advokátkou se sídlem Reální 172/2, Ostrava, proti žalovanému: **Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 6. 2021, čj. CPR-11397-4/ČJ-2021-930310-V235, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 14. 9. 2021, čj. 59 A 9/2021-17,

### t a k t o :

Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

### O d ů v o d n ě n í :

[1] Policie ČR, Krajské ředitelství Moravskoslezského kraje, odbor cizinecké policie (dále jen „správní orgán I. stupně“), rozhodnutím ze dne 23. 3. 2021, čj. KRPT-43016-49/ČJ-2021-070022, rozhodla podle § 119 odst. 1 písm. c) bodu 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, o správním vyhoštění žalobce a stanovil dobu, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států EU, na dobu jednoho roku. Žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Proti tomu se žalobce bránil žalobou, kterou Krajský soud v Ostravě shora označeným rozsudkem rovněž zamítl.

[2] Proti tomuto rozsudku krajského soudu žalobce (dále „stěžovatel“) nyní brojí kasační stížností, ve které současně navrhl, aby jí Nejvyšší správní soud přiznal odkladný účinek. Návrh odůvodnil tím, že mu hrozí nenahraditelná újma, která by mu vznikla v důsledku vyhoštění. Současně má za to, že byl napadeným rozsudkem zkrácen a dotčen na svých právech tím, že krajský soud rozhodnutí žalovaného nezrušil.

[3] Žalovaný ve vyjádření navrhl, aby Nejvyšší správní soud návrh zamítl. Vzhledem k tomu, že je stěžovatel zastoupen, jeho přítomnost na území České republiky není po dobu řízení o kasační stížnosti nezbytná.

[4] Nejvyšší správní soud k návrhu předně uvádí, že žaloba proti rozhodnutí o správním vyhoštění má odkladný účinek ze zákona (§ 172 odst. 3 zákona o pobytu cizinců), zatímco kasační stížnost v téže věci již odkladný účinek nemá. Nejvyšší správní soud ale může v souladu s § 107 odst. 1 s. ř. s. rozhodnout o jeho přiznání za přiměřeného užití § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Kromě formální podmínky, již je vznesení příslušného návrhu, je pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nutné splnění tří podmínek: (1) výkon

nebo jiné právní následky musejí pro stěžovatele znamenat újmu, (2) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a (3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 1. 7. 2015, čj. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS). Povinnost tvrdit a osvědčit hrozbu újmy přitom tíží stěžovatele (viz usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012-32, nebo ze dne 24. 9. 2015, č. j. 2 As 218/2015-50). Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být proto dostatečně individualizovaný a podepřený konkrétními důkazy (srov. usnesení NSS ze dne 30. 1. 2012, čj. 8 As 65/2011-74), přičemž stěžovatelem tvrzená a prokazovaná újma musí být závažná a reálná, nikoli pouze hypotetická a bagatelní (srov. usnesení NSS ze dne 3. 10. 2017, čj. 9 Afs 275/2017-20).

[5] Stěžovatel v návrhu nepoukázal na žádné konkrétní důvody, z nichž by bylo možno vznik závažné újmy v případě výkonu napadeného rozhodnutí žalované shledat. Ačkoliv je Nejvyšší správní soud v otázce přiznávání odkladného účinku v řízení o kasační stížnosti proti žalobě napadající rozhodnutí o správním vyhoštění podstatně vstřícnější, než je tomu ve věcech jiných, je přesto nutno trvat na splnění podmínky tvrdit a osvědčit, v čem může vznik vážné újmy výkonem napadeného rozhodnutí spočívat (viz usnesení NSS ze dne 29. 5. 2019, čj. 8 Azs 147/2019-22). Stěžovatel se ale omezil pouze na zcela obecné tvrzení o hrozící nenahraditelné újmě a dotčení na právech napadeným rozsudkem, aniž by alespoň elementárně objasnil, v čem tato újma bude v jeho případě spočívat, resp. jak se v jeho životě projeví. Stejně tak neobstojí ani jeho přesvědčení, že byl napadeným rozsudkem zkrácen na právech, neboť s takovým přesvědčením vstupují do řízení o kasační stížnosti všichni žalobci. Krom toho se tato námitka týká věci samé, a proto již z povahy nemůže představovat důvod pro přiznání odkladného účinku. Stěžovatel v nyní projednávané věci tedy neunesl povinnost tvrdit a osvědčit vznik újmy, která je nepoměrně větší, než může nepřiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám. Jelikož Nejvyšší správní soud shledal, že není naplněna již první z výše uvedených podmínek přiznání odkladného účinku, návrh zamítl, aniž by se dále zabýval naplněním zbylých dvou podmínek.

[6] Pouze na okraj Nejvyšší správní soud poznamenává, že v zásadě shodně formulovanými návrhy na přiznání odkladného účinku se již opakovaně zabýval v řízeních jiných účastníků, zastoupených stejnou zástupkyní jako stěžovatel, a dospěl v nich ke stejným závěrům jako nyní (viz usnesení NSS ze dne 10. 6. 2020, čj. 6 Azs 137/2020-24, ze dne 11. 6. 2021, čj. 10 Azs 197/2021-24, ze dne 31. 8. 2021, čj. 6 Azs 242/2021-18, a ze dne 23. 10. 2019, čj. 6 Azs 203/2019-18).

[7] Zbývá doplnit, že rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku je rozhodnutím dočasné povahy a nelze z něj jakkoli předjímat budoucí meritorní rozhodnutí o podané kasační stížnosti (srov. usnesení NSS ze dne 4. 10. 2005, čj. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS). Rovněž lze dodat, že usnesení o odkladném účinku s ohledem na svůj procesní charakter nezakládá překážku věci rozhodnuté, a proto v případě posunu ve skutkových okolnostech lze o návrhu na přiznání odkladného účinku rozhodnout i opětovně, stejně jako lze již přiznaný odkladný účinek i bez návrhu zrušit, odpadnou-li v mezidobí důvody pro jeho přiznání (§ 73 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s.).

**P o u ě n í:** Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně 8. listopadu 2021

Milan Podhrázký  
předseda senátu